

Konsularvertrag zwischen der Deutschen Demokratischen Republik und der Volksrepublik Polen

Der Präsident der Deutschen Demokratischen Republik und der Staatsrat der Volksrepublik Polen haben, von dem Wunsch geleitet, die gegenseitigen konsularischen Beziehungen zwischen beiden Staaten im Geiste der Freundschaft und Zusammenarbeit zu regeln, beschlossen, folgenden Vertrag abzuschließen und zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Präsident der Deutschen Demokratischen Republik den Stellvertreter des Vorsitzenden des Ministerrates und Minister für Auswärtige Angelegenheiten Dr. Lothar Bolz,

der Staatsrat der Volksrepublik Polen den Minister für Auswärtige Angelegenheiten* Adam Rapacki,

die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

I.

Errichtung von Konsulaten und Zulassung von Konsuln

Artikel 1

Jeder Vertragspartner kann Konsulate auf dem Territorium des anderen Vertragspartners errichten.

Artikel 2

(1) Der Konsul wird zur Ausübung seiner Tätigkeit gemäß den im Empfangsstaate geltenden Vorschriften und Gepflogenheiten nach Vorlage des Patents durch die Erteilung des Exequaturs anerkannt und zugelassen. Im Patent ist der Konsularbezirk anzugeben. Spätere Änderungen des Konsularbezirks sind den zuständigen Organen des Empfangsstaates schriftlich mitzuteilen.

(2) Das Exequatur, das die Bezeichnung des Konsularbezirks enthält, soll dem Konsul unverzüglich erteilt werden. Der Empfangsstaat wird die zuständigen Organe im Konsularbezirk von der Erteilung des Exequaturs unverzüglich in Kenntnis setzen. Diese Organe werden Maßnahmen treffen, um dem Konsul die Aufnahme seiner Tätigkeit zu ermöglichen.

(3) Wenn sich aus besonderen Gründen die Erteilung des Exequaturs verzögert, kann der Empfangsstaat den Konsul zur Ausübung seiner Tätigkeit vorläufig zulassen.

Artikel 3

Der Konsul kann Konsularagenten in seinem Konsularbezirk ernennen. Der Konsularagent kann seine Tätigkeit erst nach Zustimmung des Empfangsstaates aufnehmen. Er übt seine Tätigkeit unter der Leitung und auf Verantwortung des Konsuls aus. Der Konsularagent genießt, wenn er Staatsangehöriger des Entsendestaates ist, die gleichen Vorrechte und Befreiungen wie ein konsularischer Mitarbeiter.

Artikel 4

In den Konsulaten kann die für die Erfüllung der in diesem Vertrag vorgesehenen Aufgaben notwendige Anzahl von Mitarbeitern beschäftigt werden. Den zuständigen Organen des Empfangsstaates sind Name, Anschrift und Funktion dieser Mitarbeiter schriftlich mitzuteilen.

Konwencja Konsularna między Niemiecką Republiką Demokratyczną a Polską Rzeczpospolitą Ludową

Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pragnąc uregulować w duchu przyjaźni i współpracy wzajemne stosunki konsularne między obu Państwami postanowili zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczili swych pełnomocników, a mianowicie:

Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych Dra Lothara BOLZA,

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Ministra Spraw Zagranicznych Adama RAPACKIEGO,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uzanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

I.

Tworzenie konsulatów i dopuszczenie konsulów

Art. 1

Każda z Umawiających się Stron może tworzyć konsulatory na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Art. 2

1. Konsul będzie dopuszczony do wykonywania działalności urzędowej i uznany zgodnie z przepisami i zwyczajami obowiązującymi w państwie przyjmującym, przez udzielenie exequatur po przedstawieniu listów komisyjnych. W listach komisyjnych powinien być wskazany okręg konsularny. Późniejsze zmiany tego okręgu będą komunikowane na piśmie właściwym władzom państwa przyjmującego.

2. Exequatur, zawierające określenie okręgu konsularnego powinno być udzielone konsulowi niezwłocznie. Państwo przyjmujące zawiadomi bez zwłoki właściwe władze w okręgu konsularnym o udzieleniu exequatur. Władze te zastosują środki zmierzające do umożliwienia konsulowi rozpoczęcia działalności urzędowej.

3. Jeżeli ze szczególnych powodów udzielenie exequatur ulega zwłoce, państwo przyjmujące może tymczasowo dopuścić konsula do wykonywania działalności urzędowej.

Art. 3

Konsul może mianować agentów konsularnych w swoim okręgu. Agent konsularny może rozpocząć wykonywanie działalności urzędowej dopiero po wyrażeniu na to zgody przez państwo przyjmujące. Wykonuje on tę działalność pod kierownictwem i na odpowiedzialność konsula. Agent konsularny, posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego korzysta z tych samych przywilejów i immunitetów, jakie przysługują funkcjonariuszowi konsularnemu.

Art. 4

W konsulatach może być zatrudniona ilość pracowników niezbędna dla wykonania zadań przewidzianych w niniejszej Konwencji. Nazwiska, adresy i funkcje tych pracowników powinny być zakomunikowane na piśmie właściwym władzom państwa przyjmującego.